

Πατριαρχική Απόδειξις επί τοις Χριστουγέννοις

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

† Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,

ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΧΑΡΙΝ, ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ
ΧΡΙΣΤΟΥ

* * *

Αδελφοί και Τέκνα εν Κυρίω αγαπητά,

«Χριστός εξ ουρανών, απαντήσατε!»

Εφάνη επί της γης ο Θεός και εφανερώθη συγχρόνως ο τέλειος άνθρωπος και η ασύλληπτος αξία του ανθρωπίνου προσώπου. Οι σύγχρονοι άνθρωποι ιδιαιτέρως ζώμεν την μεταπτωτικήν κατάστασιν, κατά την οποίαν καθημερινώς διαπιστώνομεν μετά του Ψαλμωδού ότι «πάντες εξέκλιναν, άμα ηχρειώθησαν, ουκ έστι ποιών χρηστότητα, ουκ έστιν έως ενός» (Ψαλμ. ΙΓ΄ 3 – Ρωμ. γ΄ 12-13).

Προ της ενσαρκώσεως του Χριστού δεν ηδύνατο ο άνθρωπος να φαντασθή την ασύλληπτον αξίαν του ανθρωπίνου προσώπου, διότι μετά την πτώσιν ησθένησε και ηλλοιώθη. Μόνον οι πολύ φωτισμένοι άνθρωποι διησθάνθησαν και προ Χριστού την αξίαν του ανθρωπίνου προσώπου και εις την απορίαν του Ψαλμωδού «τι εστιν

άνθρωπος, ότι μιμήσκη αυτού;» (Ψαλμ. Η΄ 5), διεκήρυξαν: «ηλάττωσας αυτόν βραχύ τι παρ’ αγγέλους, δόξη και τιμή εστεφάνωσας αυτόν» (ε.α. 6).

Την υπερτάτην αυτήν αξίαν του ανθρωπίνου προσώπου εφάνέρωσεν ο Θεάνθρωπος Κύριος και, έκτοτε, επαναλαμβάνουν κατ’ έτος διακηρύξεις κρατών, κυβερνήσεων και κοινωνικών ομάδων και διεθνείς συμβάσεις αναφερόμεναι εις τον σεβασμόν του ανθρωπίνου προσώπου και τα δικαιώματα αυτού.

Εν τούτοις, επί των ημερών μας βλέπομεν καθημερινώς τον χείριστον εξευτελισμόν του ανθρωπίνου προσώπου, την ατίμωσιν και τον διασυρμόν αυτού. Οφείλομεν, λοιπόν, εάν θέλωμεν να είμεθα άξιοι της δόξης και τιμής διά της οποίας περιέβαλε το ανθρώπινον πρόσωπον ο «δι’ ημάς καθ’ ημάς γενόμενος» Δημιουργός μας, να πράξωμεν παν το δυνατόν διά να παύση η εσχάτως διογκουμένη εξευτελιστική διά το ανθρώπινον πρόσωπον συμπεριφορά.

Παρακολουθούμεν έκπληκτοι το επαναλαμβανόμενον συνεχώς «δράμα της Βηθλεέμ». Διότι περί δράματος πρόκειται και όχι περί χαρμοσύνου γεγονότος, εφ' όσον αγνοείται ο σπαργανούμενος εν φάτνη Υιός και Λόγος του Θεού, και το δημιούργημά Του, ο άνθρωπος, δεν αντιμετωπίζεται ως «εικών Θεού».

Η Αγία Ορθόδοξος Εκκλησία μας και η θεολογία της διδάσκουν ότι ο άνθρωπος και το ανθρώπινον σώμα αξιούνται πλήρους σεβασμού, διότι ηνώθησαν με τον Θεόν εις τον σαρκωθέντα Κύριον. Όθεν, οφείλομεν όλοι να εντείνωμεν τας προσπάθειάς μας διά να γίνη υπό πάντων σεβαστή η υπερτάτη αξία του ανθρώπινου προσώπου.

Μετά πολλής συνοχής καρδίας και βαθείας θλίψεως το Οικουμενικόν Πατριαρχείον και η ημετέρα Μετριοτής παρακολουθούμεν τα οσημέραι ογκούμενα κύματα ταύτα βίας και βαρβαρότητος, τα οποία εξακολουθούν να μαστίζουν διαφόρους περιοχάς του πλανήτου μας, και ιδιαιτέρως την Μέσην Ανατολήν, και μάλιστα τους γηγενείς εκεί χριστιανούς, εις το όνομα συχνάκις της θρησκείας. Δεν θα παύσωμεν δε να διακηρύττωμεν από του Ιερού τούτου Κέντρου της Ορθοδοξίας προς πάντας, τους αδελφούς Προκαθημένους των Ορθοδόξων και των λοιπών Χριστιανικών Εκκλησιών, τους εκπροσώπους των Θρησκειών, τους Αρχηγούς Κρατών, προς πάντα άνθρωπον καλής θελήσεως, μάλιστα δε προς τους, κατόπιν υποκινήσεων ή μη θέτοντας την ιδίαν ζωήν αυτών εις κίνδυνον διά να αφαιρέσουν ανθρωπίνους ζωάς, συνανθρώπους – δημιουργήματα και αυτά του Θεού-, και προς πάσαν κατεύθυνσιν, ότι ουδεμία είναι δυνατόν να υπάρξη μορφή αληθούς και γνησίας θρησκευτικότητας ή πνευματικότητας άνευ αγάπης προς το ανθρώπινον πρόσωπον.

Οιονδήποτε ιδεολογικόν, κοινωνικόν η θρησκευτικόν μόρφωμα περιφρονεί τον κατ' εικόνα Θεού πλασθέντα άνθρωπον και διδάσκει η επιτρέπει τον θάνατον συνανθρώπων μας, μάλιστα δε με βάνανυσον και πρωτόγονον τρόπον, ουδεμίαν ασφαλώς έχει σχέσιν με τον Θεόν της αγάπης.

Στρέφοντες, αδελφοί και τέκνα, τους οφθαλμούς μας εις την κρατούσαν σήμερον εν τω κόσμω κατάστασιν αποστρέφομεν το πρόσωπόν μας εκ των θλιβερών γεγονότων μισαλλοδοξίας και εχθρότητος, τα οποία μαστίζουν την ανθρωπότητα και φθάνουν πλέον, διά των συγχρόνων μέσων γενικής επικοινωνίας, ευχερέστερον εις τας ακoάς και την όρασίν μας προκαλούντα τρόμον διά τα επερχόμενα δεινά, και προβάλλομεν ως ισχυρόν αντίδοτον εις την σύγχρονον βίαν την καταπλήξασαν τους μάγους και τον κόσμον «εσχάτην πτωχείαν» του Θεού, η οποία ενεργεί πάντοτε ως αγάπη. Αυτή είναι η μυστική δύναμις του Θεού, η μυστική δύναμις της Ορθοδόξου Εκκλησίας, η μυστική δύναμις του γένους των χριστιανών. Η δύναμις η οποία νικά και υπερβαίνει διά της αγάπης την κάθε είδους βίαν και κακίαν.

Ούτως αποτιμώντες κατά τα εφετεινά Χριστούγεννα την κατάστασιν των ανθρωπίνων πραγμάτων, ευχόμεθα όπως βιώσωμεν οι πάντες την χαράν του απολύτου σεβασμού της αξίας του προσώπου, του συνανθρώπου, και την παύσιν της βίας κάθε μορφής, την νίκην επί της οποίας διά της αγάπης προβάλλει και προσφέρει ο σάρκα λαβών «μεγάλης Βουλής Άγγελος», ο «Άρχων ειρήνης» και Σωτήρ ημών Χριστός.

Αυτού του τεχθέντος και ενανθρωπήσαντος Κυρίου της δόξης, της ειρήνης και της αγάπης η Χάρις και το άπειρον Έλεος και η ευδοκία είησαν μετά πάντων.

Χριστούγεννα ,βιδ´
† Ο Κωνσταντινουπόλεως
διάπυρος προς Θεόν ευχέτης πάντων υμών.